

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 282.

Trettende Session.

66de Møde.

Lørdagen den 21de December Kl. 1.

(Fortsat.)

J. M. Hansen (fortsat): Der er endnu kun eet Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at berøre, og det gjør mig ondt, at den høitærede Indenrigsminister er gaaet, da det navnlig angaaer, hvilke Embedsmænd man i Almindelighed vil kunne betro at lede saadanne Undersøgelser. Det har i denne Henseende glædet mig at høre, at den ærede Minister mener, at der under visse givne Forhold ikke kan eller bør være Tale om at overdrage en vis bestemt Embedsmand at lede saadanne Undersøgelser, og jeg er efter denne Grundsætnings Udtalelse overbevist om, at det ikke vil skee oftere, hvad der tidligere er skeet, at man har overladt en saadan vidtløftig Undersøgelse til en Embedsmand, der nogle faa Maaneder forud selv ved Ledelsen af en Valghandling havde udviist en strafbar Afserd. Naar det er notorisk, at en Embedsmand nogle faa Maaneder forud har udviist en saadan Afserd, som den ærede Minister oplyste igaar, og hvorfor den Paagjældende er idømt en Mulkt af 25 Rd., maa jeg, naar man vil overdrage til ham at lede Undersøgelsen af et nyt Valg, efterat det tidligere lovligt var blevet casferet, ansee dette for aldeles usforvarligt, og jeg finder, at jeg er berettiget til fra dette Sted at udtale, at jeg anseer Saadant for aldeles usforvarligt, og efter hvad den ærede Minister har ytret, maa han erklære det

Samme for sit Vedkommende. Jeg vil haabe, at Sligt ikke oftere skal gjentage sig.

Tscherning: Hvad den sidste ærede Tale har udtalt om Indstillingen under Nr. 1, kan jeg fuldkommen slutte mig til, og jeg troer, at det er rigtigt at antage den; thi det er min fulde Overbeviisning, at de Vælgere, der have klaget i en Valgsag, bør være fuldkommen sikkre i deres Sag med Hensyn til de Grunde, der have foranlediget dem til at klage, og derfor bør 2—3 af Klagerne træde frem, som dem, der bære Ansvar, og have de fornødne Vidner paa rede Haand for at bære Klagen igjennem.

Det, der egentlig bragte mig til at forlange Ordet, var, at mit Navn, eller rettere sagt mit Rigsdagsnavn blev nævnt af den ærede Minister i hans Dmtale af Embedsmændenes Stilling — ikke her i Thinget, thi Spørgsmaalet herom har den ærede Formand udelukket fra Forhandlingerne, men i det Hele taget som Vælgere og Valgbare — ligeoverfor Regjeringen. Den ærede Minister sagde, at jeg altid havde holdt paa, at Embedsmændene skulde være Regjeringen underkastede og blande sig saa lidt som muligt i det politiske Liv. Det er ganske rigtigt, og det er en Mening, jeg har forfægtet før 1848, og som jeg har forfægtet dobbelt efter 1848; thi Navet 1848 har givet os et sørgeligt Beviis for den Fare, der i saa Henseende kan komme fra dem, der til en vis Grad repræsenterer Regjeringsmagten og styre det lavere Folk, da deels den Tillid, de nyde,